

trol på de områder, hvor fabrikantpris-mærkningen bliver mere udbredt.

Justitsministeriets ågerudvalg arbejder med spørgsmålet om pligt til at angive den effektive rente ved afbetalingssalg, og sådanne bestemmelser bør formentlig koordineres med mærkningslovudkastets § 1, stk. 2 og 3, om skiltning ved afbetalingssalg.

Det anføres, at tilsynet er uden erfaring med hensyn til den i lovudkastets § 6 foreslåede varedeklarationsordning, men at det af hensyn til kontrollen med en sådan ordning må være ønskeligt, at forslaget ændres, således at der tilvejebringes hjemmel til at indkræve oplysninger og udtage prøver m. v.

Sammenfattende skønner direktoratet, at der vil hengå ikke under ½ år til opbygningen af den nødvendige organisation: Personaleudvidelser, herunder antagelse af personer med særlig teknisk sagskundskab, vil være påkrævede.

Det er direktoratets opfattelse, at en lovgivning af den omhandlede karakter ikke vil være administrativt gennemførlig på nuværende tidspunkt, hvor tilsynet står over for omfattende opgaver i forbindelse med den bebudede prislovgivning.

5. Konklusion.

Allerede af de af Monopoltilsynet anførte administrative hensyn finder jeg, at det på det foreliggende grundlag ikke vil være muligt i indeværende samling at fremsætte forslag til en lovgivning om mærkningsbestemmelser m. v.

Hertil kommer, at det er min opfattelse, at hele dette problemkompleks bør overvejes nærmere i videre sammenhæng, og dette gælder ikke alene de administrative problemer, men også en række af de materielle bestemmelser, som Forbrugerkommissio-

nens flertal er gået ind for. Her tænker jeg særlig på de obligatoriske bestemmelser om mærkning og skiltning med afbetalingsvilkår og bestemmelserne om bemyndigelse til at foreskrive dels mærkning med „kilo-pris“, dels indholds-, egenskabs- og kvalitetsmærkning m. v.

Gennem en række offentligretlige bestemmelser navnlig inden for skatte- og afgiftsområdet er der pålagt erhvervslivet og ikke mindst butikshandelen betydelige ansvarsfulde og arbejdskrævende opgaver, ligesom de senere års ekstraordinære pris- og avance-lovgivning har krævet et omfattende ekstra arbejde. Ud fra bl. a. disse synspunkter vil jeg finde det betænkeligt uden yderligere undersøgelser af virkningerne af de foreslåede lovbestemmelser at tage stilling til de af kommissionens flertal og mindretal fremsatte synspunkter.

Det er derfor min hensigt i fortsættelse af drøftelserne i kommissionen at optage forhandlinger med de interesserede erhvervs- og forbrugerorganisationer med henblik på at søge at nå frem til forslag, som vil kunne tilgodese hensynet til såvel ønskeligheden af at fremme benyttelsen af prismærkning, -skiltning m. v. i butikshandelen som de butikshandlendes rimelige krav om ikke at blive belastet med nye byrdefulde forpligtelser.

Den belysning af problemerne, der er sket gennem det udførte kommissionsarbejde, finder jeg værdifuld, og det herved tilvejebragte materiale tillige med de udtryk for sympati og interesse for fremme af den allerede i dag praktiserede prisskiltning og -mærkning i butikshandelen, som man fra alle sider inden for kommissionen har givet udtryk for, finder jeg vil give et godt udgangspunkt for fortsatte drøftelser af sagen.

Spørgsmål 14:

Hvad forstås ved „lovlige priser“, jfr. § 11?

Besvarelse:

Det er min hensigt under udvalgsbehandlingen at stille ændringsforslag, således at paragraffen formuleres på følgende måde:

„Virksomheder, som er omfattet af loven, skal kunne dokumentere grundlaget for deres prisfastsættelse. I modsat fald kan monopoltilsynet kræve priserne nedsat til beløb, som monopoltilsynet finder bedst stemmende med bestemmelserne i §§ 5-7.“